YÖNETMELİK

Çevre ve Orman Bakanlığından:

ORMAN YOL AĞI PLANLARININ DÜZENLENMESİNE DAİR YÖNETMELİK

BİRİNCİ BÖLÜM
Amaç, Kapsam, Dayanak ve Tanımlar

Amaç

MADDE 1 – (1) Bu Yönetmeliğin amacı; bir orman topluluğunun entansif olarak işletilmesi için ekim, dikim, bakım, kesim, hastalık ve zararlılarla mücadele, yangınlardan korunma veya yangınları söndürme gibi çeşitli ormancılık hizmetlerinin zamanında, yöntem ve tekniğine uygun olarak yapılabilmesi ve ormanların çok yönlü fonksiyonel faydalarının hizmete sunulması için yapılacak orman yol ağı planlarını düzenlemektir.

Kapsam

MADDE 2 – (1) Bu Yönetmelik, Devlet ormanları ile gerçek ve özel hukuk tüzel kişilerine ait özel ormanların yol ağı planlarının düzenlenmesini kapsar.

Dayanak

MADDE 3 – (1) Bu Yönetmelik, 31.8.1956 tarihli 6831 sayılı Orman Kanununun 6 ncı maddesi ve 31.10.1985 tarihli ve 3234 sayılı Orman Genel Müdürlüğü Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanun Hükmünde Kararnamenin Değiştirilerek Kabulü Hakkında Kanunun 14 üncü maddesinin birinci fıkrasının (a) bendine dayanılarak hazırlanmıştır.

Tanımlar

MADDE 4 – (1) Bu Yönetmelikte geçen;

a) Bakanlık: Çevre ve Orman Bakanlığını,

b) Bölge Müdürlüğü: Orman Bölge Müdürlüğünü,

c) Genel Müdürlük: Orman Genel Müdürlüğünü,

ç) İşletme Müdürlüğü: Orman İşletme Müdürlüğünü,

d) İşletme Şefliği: Orman İşletme Şefliğini,

e) Orman Yol Ağı Planı: Bir orman topluluğundan elde edilecek her çeşit ürünü amaca uygun bir şekilde, sürekli olarak taşımaya ve her çeşit ormancılık hizmetlerini yapmaya, ormanların çok yönlü fonksiyonel faydalarının gerçekleştirilmesine elverişli dere yolları, yamaç yolları ve bağlantı yolları gibi birbirine bağlı birçok ana ve tali yolların genel projelerinden oluşan planı,

f) Plan: Orman yol ağı planını,

g) Teknik Elemanlar: Mühendis, mimar, tekniker ve teknisyeni,

ifade eder.

İKİNCİ BÖLÜM
Orman Yol Ağı Planlarının Düzenlenmesinde Bağlı Kalınacak İlkeler

Plan ünitesi

MADDE 5 – (1) İşletme Şefliği sınırları dâhilinde kalan alan veya bütün bir dere sistemini içine alan su toplama havzası, ile özel orman bir plan ünitesidir.

(2) Orman yol ağı planı, ana ve tali derelerden oluşan bir ana su toplama havzasını veya İşletme Şefliği alanını tam olarak ulaşıma açacak şekilde düzenlenir.

(3) Düzenlenen çalışma ünitelerinin birleştirilmesi ve koordinasyonuyla havza veya şeflik bazında Orman Yol Ağı Planı meydana getirilir.

Taşıma yönünün tespiti

MADDE 6 – (1) Her plan ünitesinde taşımanın yukarıdan aşağıya doğru yapılması esastır.

Ancak;

a) Devlet karayolu, demiryolu istasyonu, pazar merkezleri ve fabrikaların bulunduğu yerlerde, vb. durumlarda

b) Bölmeden çıkarmanın mekanizasyon ile yapılacağı sahalar, dikkate alınarak taşıma yönü değiştirilebilir.

Uygulanacak eğimler

MADDE 7 – (1) Yol ağı içinde yer alan yollarda kara taşıtları ile iniş aşağı taşımanın güvenli ve uygun olması için eğimler, prensip olarak normal eğim oranı olan % 9 u aşamaz. Ancak, bu normal eğim oranının korunmasından dolayı çok yüksek maliyetlere sebep olan zor arazi şartları ve teknik

zorunluluklar karşısında ender olarak ve kısa mesafelerle sınırlı kalmak şartıyla eğimler % 12 ye kadar çıkarılabilir.

(2) Taşıma yönünde prensip olarak aksi eğimlere izin verilmez. Ancak;

a) Komşu nakliyat havzaları arasında taşıma bakımından bağlantı zorunluluğu,

b) Büyük arazi zorlukları,

c) Yolun temas etmesi zorunlu noktalar,

ç) Sahipli arazi,

bulunması hallerinde, en fazla 1000 metre içinde kalmak şartıyla % 9, daha uzun mesafeler için ise % 7 aksi eğime izin verilebilir.

(3) Yol güzergâhının tayininde yol boyunca çok zorlayıcı sebepler olmadıkça % 0 ve % 1 eğimler kullanılamaz.

Uygulanacak asgari lase ve kurp yarıçapları

MADDE 8 – (1) Yol güzergâhlarının tespitinde yapımı zorunlu bulunan laseler olabildiğince yamacın yayvan bir yerine denk getirilir.

(2) Kurp ve laseler için asgari yarıçap; yol ekseninden, r = 10–12 metre, uygun olmayan durumlarda da yol genişliği % 80–100 oranında artırılarak r = 8,0 metreye kadar düşürülebilir.

Yol güzergâhlarının tespiti ve yol yoğunluğu

MADDE 9 – (1) Plan ünitesinde, yol güzergâhlarının ve yol yoğunluğunun belirlenmesinde aşağıdaki ilkelere uyulur:

a) Planlanacak yolların tespitinde, ormanların çok yönlü fonksiyonel faydalarını en yüksek seviyede hizmete sunacak, orman içi ve bitişiği alanlarda yaşayan insanların kalkınmasına ve yaşantısına katkı sağlayacak, orman alanı kaybını en aza indirecek, sürekli ve güvenli ulaşıma açık kalacak, yapım ve bakım maliyeti en düşük, çevre zararı en az olan yolun planlanması temel ilkedir.

b) Planlanacak yolların tespitinde, olabildiğince kayalık, bataklık, kokurdanlık, heyelanlı sahalar ile orman tahribatına, iskân sahalarına, tarım alanları ve özel mülklerin zarar görmesine sebebiyet verecek güzergâhlardan kaçınılır.

c) Çok zorunlu sebepler olmadıkça, birbirine paralel ve çok yakın yol planlaması yapılamaz, aynı yöne giden, orman yolu, köy, mezra, yayla, maden yolu gibi yollar birleştirilir, orman alanı kaybı en aza indirilir.

ç) Ülke sınırları ve askeri alanların çevresinde yapılacak plan ve uygulamalarında ilgili komutanlığın görüşü alınır.

d) Yol güzergâhı planlamasında, milli ve kültürel varlıkların, endemik türlerin, doğal gen kaynaklarının ve temiz su kaynaklarının korunması sağlanır.

e) Ormanlık alanlarda planlanan orman yollarının toplam alanı, ormanlık alanın yüzde birinden fazla olamaz. olmaması esastır.

(2) Ancak, arazinin çok engebeli ve yüksek eğimli olmasından dolayı yol eğimlerinin azami sınırlar içerisinde kalması için yol yoğunluğunu arttırması halinde, açık alanlar ile yükleme, boşaltmanın yapılamadığı otoyol ve çift şeritli yollar, yol yoğunluğu hesabında dikkate alınmaz.

(3) Yol yoğunluğu hesabında dikkate alınacak yol alanı, hendek ve platform genişliği toplamının yol uzunluğu ile çarpımıdır.

Planların düzenlenmesine ilişkin diğer hususlar

MADDE 10 – (1) Plan düzenlenmesinde göz önünde bulundurulacak diğer hususlar:

a) Havzalar arası bağlantı, en uygun boyun noktası veya yerden sağlanır.

b) Yangına hassas mıntıkalarda yangın emniyet yollarının yol ağına bağlantısı sağlanır.

c) Yol ağı planlarının düzenlenmesinde en az orman alanı kaybı esas alınır.

ç) Erozyon kontrolü sahalarında yol yoğunluğu en az seviyede tutulur, ağaçlandırma sahalarında planlanacak yolların, orman yolu veya yangın emniyet yolu niteliğinde olmalıdır. sına çalışılır.

d) Yamaç eğiminin % 75'in üzerinde olduğu arazilerde veya som kayalık alanlarda taşıma hizmetleri için öncelikle mekanizasyon sistemlerinin uygunluğu araştırılır, bulunamazsa yol planlaması yapılır.

e) Orman yol ağı planlarının düzenlenmesi ve uygulamasında; özel kanunlara tabi alanlarda ilgili kanun hükümlerine göre işlem yapılır. 21.7.1983 tarihli ve 2863 sayılı Kültür ve Tabiat Varlıklarını Koruma Kanunu, 19.10.1989 tarihli ve 383 sayılı Özel Çevre Koruma Kurumu Başkanlığının Kurulmasına Dair Kanun Hükmünde Kararname, 9.8.1983 tarihli ve 2873 sayılı Milli Parklar Kanunu, 29.6.2006 tarihli ve 5531 sayılı Orman Mühendisliği, Orman Endüstri Mühendisliği ve Ağaç İşleri Endüstri Mühendisliği Hakkında Kanun hükümlerine uyulur.

f) Milli Park ve piknik mesire yerlerinde planlanacak yol ağının tespitinde; bu yönetmelikteki genel kıstaslara bağlı kalınmaksızın bu yerlerin kuruluş amacı, özellikleri, çevre ve tabiat varlıklarının korunması göz önünde tutularak, kullanma ve gelişme planlarının gerçekleşmesini sağlayacak ve orman alanı kaybını en az seviyede tutacak planlama yapılır.

g) Muhafaza ormanı veya muhafaza karakterli ormanlarda yol planlanmasının zorunlu olması halinde yol yoğunluğu ve standartları olabildiğince en alt seviyede tutulur.

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM
Orman Yol Ağı Planlarının Düzenlenmesi

Orman yol ağı planlarını düzenlenmesi yetkisi

MADDE 11 – (1) Orman yol ağı planları Bölge Müdürlüğünce düzenlenir veya Bölge Müdürlüğünden izin alınmak şartıyla İşletme Müdürlüğünce yaptırılır.

(2) Gerçek ve özel hukuk tüzel kişiliklerine ait ormanların planlanması, sahipleri tarafından serbest orman mühendislerine yaptırılır.

Mevcut yollardan yararlanma

MADDE 12 – (1) Orman yol ağı planlarının düzenlenmesinde, daha önce yapılan yollar, orman yolları standartları ve konumları itibariyle incelenir;

a) Yol ağı planının düzenlenmesinden önce ormanda yapılmış olan yolların bu plan içinde kullanmaya, ormancılık hizmetlerinin yapılmasına elverişli olup olmadığı; yer, güzergâh, eğim, genişlik, kurp ve laseler bakımından incelenir. Bu yollardan yerleri, güzergâhları ve eğimleri bakımından bu yönetmeliğin 7 ve 8 inci maddelerinde belirtilen ilkelere uygun olanlar 1/25.000 ölçekli paftalara işlenir. Büyük onarımla dahi, ıslahı mümkün olmayanlar ise tamamıyla terk edilerek planlama dışında bırakılır.

b) Diğer kuruluşlarca ileride yapılması planlanmış bulunan yollar da dikkate alınır.

Arazi incelemelerinin paftalara işlenmesi

MADDE 13 – (1) Planlanması yapılacak ünitede; amenajman planları, ağaçlandırma projeleri, varsa hava fotoğrafları, yeni paftalar ve kadastro haritalarından da faydalanılarak arazi gezilir ve ünitenin mülkiyet durumu, topografik yapısından kayalık, bataklık, kokurdanlık, heyelanlı sahalar, ağaçlandırılması mümkün olmayan sahalar ve bunun gibi yerler, baraj yerleri ve kodları, orman hududu ve açıklık sahalar ile mevcut ve planlanan tesisler belirlenerek 1/25.000 ölçekli paftalara işlenir.

Harita üzerinde çalışma

MADDE 14 – (1) Harita üzerinde aşağıdaki çalışmalar yapılır:

a) Her plan ünitesinde yol güzergâhları ve yol yoğunluğu bu yönetmeliğin 9 ve 10 uncu maddelerine göre belirlenir.

b) Orman yol ağı planları 1/25.000 ölçekli ve tesviye eğrili paftalar üzerinde düzenlenir.

c) Orman yol ağı planlarının yapımında bağlı kalınacak ilkelere göre, haritalar üzerinde ana ve tali dere yolları ile yamaç yollarının güzergâhları geçirilir.

ç) Belirlenen güzergâhlar boyunca, aşağıdaki zorunlu noktalar işaretlenir.

1) Yolun başnoktası,
2) Menfez ve köprü yerleri,
3) İstif ve depo yapmaya elverişli yerler,
4) Kavşak noktaları,
5) Havza bağlantısı için en uygun boyun noktası,
6) Ormancılık hizmetleri yönünden temas etmesi gerekli diğer noktalar,
7) Yolun son noktası,
8) Üst yapı malzemesi almaya elverişli alan veya ocaklar,
9) Yangınlarda arozözlerin su alabileceği akarsu, göl veya göletler. vb. yangın tesisleri

d) Ortalama eğim hesabı; birbirini takip eden iki ölçüm noktası arasında uygulanması gereken ortalama eğim (%P) bu noktalar arasındaki kod farkı (H) ve yatay mesafe (L) yardımı ile aşağıdaki formülle hesaplanır.

$$\%P = \frac{Hxl00}{L}$$

Hesap edilen eğimle, harita üzerinde güzergâhının sıfır hattı aranır, bunun için tesviye eğrileri arasındaki yükseklik farkı (h) uygulanacak eğim oranı (%P) ve haritanın ölçeğinden (1/25.000) pergel açıklığı (X) aşağıdaki formülle bulunur.

$$X=\frac{h}{P}\ \ 100\ \ \frac{1}{25000}$$

Yayvan ve çok girintili çıkıntılı arazide pergel açıklığı yarılanarak, gerektiğinde üçe veya dörde bölünerek birbirini takip eden iki tesviye eğrisi arasında diğer ara noktalarda enterpolasyon yöntemi ile işaretlenir.

Güzergâh seçimi

MADDE 15 – (1) Her plan ünitesi için alternatif güzergâhlar belirlenir. Bunlardan ormanı en ekonomik şekilde işletmeye açacak, yapımı ekonomik ve diğer ormancılık hizmetlerine de yararlı olacak güzergâhlar seçilir.

Arazide çalışma

MADDE 16 – (1) Taslak planda gösterilen planlanacak dere ve yamaç yol güzergâhları, arazide eğimölçer ve GPS ile kontrol edilerek, en fazla 150 metre aralıklarla civar ağaçlara ve sabit kayalara işaretlenir. Planlanan yolların başlangıç ve son noktaları röper kazığı çakılarak tespit edilir.

(2) Yamaç yolu güzergâhlarında, haritada görünmeyen ve yol inşaatı bakımından önemli olan arazi zorlukları veya haritanın sağlıklı olmaması gibi çeşitli nedenlerle yapılması zorunlu olacak düzeltmeler tespit edilerek en uygun durum belirlenir.

Görüş alınması

MADDE 17 – (1) Planlar hazırlanırken mahalli İşletme Müdürü ve İşletme Şefinin görüşleri alınır ve durum bir protokolle tespit edilir.

Yol güzergâhının haritaya işlenmesi

MADDE 18 – (1) Son şeklini alan orman yol ağı planında yol güzergâhlarına ait eğimler, eğim yönleri, eğim değişme noktaları, taşıma yönü harita üzerinde gösterilir.

Çalışmaların kontrolü

MADDE 19 – (1) 1/25.000 ölçekli paftalar üzerinde arazi ve büro çalışmaları yapılarak elde edilen taslak halindeki orman yol ağı planlarının kontrolü, taşrada Kontrol Teşkilatı ve yetkililerince, Orman Genel Müdürlüğünde ise merkez ve taşra ilgili teknik elemanı veya yüklenici orman mühendisi ile birlikte yapılır.

Yollara kod numarası verilmesi

MADDE 20 – (1) Orman Genel Müdürlüğünce yapılan kontrolden sonra mevcut ve plana alınan yollarda değişiklik olursa, yeniden düzenleme yapılır; yolların baş ve son noktaları isimlendirilerek bunlara sırası ile numara verilir. Numaralama, her işletmede 1 numaradan başlayarak sıra ile devam eder. Bir şeflikten diğer bir şefliğe geçişte ileride plana alınacak yollar için yeterli miktarda yedek numara ayrılır.

Yol inşaatı önceliği

MADDE 21 – (1) Amenajman ve silvikültür planları, ağaçlandırma projeleri esasları dâhilinde inceleme yapılır; mahalli İşletme Şefi ve İşletme Müdürünün kararları doğrultusunda ilk olarak yapılacak yollar, sonra yapılacak yollar ve en son yapılacak yollar olmak üzere üç grup halinde yol inşaatı, zaman düzeni tayin ve tespit olunur.

Taslak planın ön onayı

MADDE 22 – (1) 1/25.000 ölçekli paftalar üzerinde; arazi ve büro çalışmaları tamamlanan, sarp arazide 100 metrede bir, diğer arazide ise 50 metrede bir tesviye eğrileri, sulu ve kuru dereler, sırtlar, köy, mevki isimleri, depo yerleri, mevcut ve planlanan yollar, Devlet ve il yolları cetveli, orman durumu, yol yoğunluk cetveli, yol planı ve yapım programı cetveli ve özel işaret listesi, görüşü alınanlar, hazırlayanlar, tasdik ve onaylayanları belirten cetvel haritacılıkta kullanılan özgün kâğıtlara özel işaretlerine ve standartlarına uygun olarak çizilir ve teknik raporu düzenlenir. Taşra kuruluşunda ve Orman Genel Müdürlüğü'nde, hazırlayan orman mühendisi ile birlikte incelendikten, hata veya eksikler giderildikten sonra ön onay verilir. Üzerinde çalışılan 1/25.000 ölçekli bu özgün baskı çıktısı haritalar hazırlandığı şekilde ve bezlenerek korunur.

Teknik raporun hazırlanması

MADDE 23 – (1) Teknik rapor; ormanın durumu, mevcut yollar, planlaştırılan yol ağı, varsa etüt edilen varyantlar, inşaat masraflarının hesabı ve inşaat süresi, ulaşım hizmetlerini etkileyen faktörler ve çözüm önerileri, yol ağının tadili ile ormanın işletmeye açılması dışında elde edilecek imar, bakım, koruma, orman zararlılarıyla mücadele ve diğer ormancılık hizmetlerine yönelik faydalar hakkında düşünceleri içerir.

(2) Ayrıca; içindekiler, genel hususlar, mevcut yol ağı, projesi kabul edilen yol ağı, ekonomik hususlar ve yol ağının genel faydaları, ekleri ve son söz, ana bölümleri kapsar.

Planların şekli

MADDE 24 – (1) Hazırlanan plan haritasından 6 nüsha hazırlanır. teksir edilir. Özel renklere boyanır ve 5 nüshası teknik rapor ciltlerinin cebine sığacak boyutta düzenlenir. kesilerek bezlenir. 6 ncı nüshası camlanıp İşletme Şefi odasına asılır.

(2) Plan haritası ve teknik rapordan meydana gelen planlar A4 20x30 cm ebadında ciltlenir. Ciltli planların bir adedi İşletme Şefliğine, bir adedi İşletme Müdürlüğüne, iki adedi Orman Bölge Müdürlüğüne, bir adedi Orman Genel Müdürlüğüne teslim edilir.

DÖRDÜNCÜ BÖLÜM
Orman Yol Ağı Planlarının Onaylanması Uygulanması ve Tadili

Planların onayı

MADDE 25 – (1) Bu ilkelere göre hazırlanan plan; İşletme Müdürlüğünün kontrolü, Bölge Müdürlüğünün onayı ve Genel Müdürlüğün Olur'u alındıktan sonra uygulanır.

Plan tadilatı

MADDE 26 – (1) Olur'u alınmış yol ağı planları üzerinde mahalli teşkilatça değişiklik yapılamaz.

(2) Olur'u alınmış planların tadilinin zorunlu olması halinde veya hiç planı olmayan alanlarda, tadilat planı; Bölge Müdürlüğünce görevlendirilecek teknik elemanın başkanlığında ilgili İşletme Şefi ile birlikte hazırlanır; İşletme Müdürlüğünün kontrolü, Bölge Müdürlüğünün onayı ve Genel Müdürlüğün Olur'undan sonra uygulanır.

Plana uygun çalışma zorunluluğu

MADDE 27 – (1) Orman yol ağı planları tamamlanmış ormanlarda bu planlarda yer alan yolların dışında hiçbir yolun etüdü, aplikasyonu ve inşaatı yapılamaz.

Düzenleme yetkisi

MADDE 28 – (1) Bu Yönetmeliğin uygulaması ile ilgili çalışmaların detaylarını içeren düzenleme Genel Müdürlükçe hazırlanır.

Uygulamaların planlara işlenmesi

MADDE 29 – (1) Her yıl inşa edilen yollar orman yol ağı planı haritasına özel işareti ile işlenir.

BEŞİNCİ BÖLÜM
Çeşitli ve Son Hükümler

Yürürlükten kaldırılan yönetmelik

MADDE 30 – (1) 12.9.1980 tarihli ve 17103 sayılı Resmî Gazete'de yayımlanarak yürürlüğe konulan Orman Yol Şebeke Planlarının Düzenlenmesine Ait Yönetmelik yürürlükten kaldırılmıştır.

Yürürlük

MADDE 31 – (1) Bu yönetmelik yayımı tarihinde yürürlüğe girer.

Yürütme

MADDE 32 – (1) Bu yönetmelik hükümlerini Çevre ve Orman Bakanı yürütür.

ÖZEL İŞARETLER TABLOSU

İŞARET	AÇIKLAMALAR	İŞARET	AÇIKLAMALAR
	DEVLET SINIRI		YOLUN BAŞ VE SONU
	İL SINIRI	2	MEYİL VE İŞARETİ
	BÖLGE MÜDÜRLÜĞÜ SINIRI		MEYİL DEĞİŞİKLİĞİ NOKTASI
	İŞLETME MÜDÜRLÜĞÜ SINIRI	115	YOLLARIN KOD NUMARASI
	İŞLETME ŞEFLİĞİ SINIRI	36	KÖY YOLU SIRA NO
İL	İL MERKEZİ	359	BÖLME NO
İLÇE	İLÇE MERKEZİ		BÖLME KILAVUZU
	BÖLGE MÜDÜRLÜĞÜ MERKEZİ		MEVCUT KÖPRÜ
	İŞLETME MÜDÜRLÜĞÜ MERKEZİ		YAPILACAK KÖPRÜ
	İŞLETME ŞEFLİĞİ MERKEZİ		TEPE
	TOPLU KORUMA EKİP MERKEZİ		SIRT
	İLK MÜDAHALE EKİP MERKEZİ		NİRENGİ NOKTALARI
	ORMAN FİDANLIĞI		SULU DERE
O D	ORMAN DEPOSU		KURU DERE
	YANGIN GÖZETLEME KULESİ		MÜNHANİ
H	HELİKOPTER PİSTİ		BATAKLIK - SAZLIK
	PİKNİK VE MESİRE YERLERİ		KAYALIK
AÜ	AV ÜRETME İSTASYONLARI		HEYELANLI ALANLAR
	MESKÜN YERLERİ		ÇEŞME
	CAMİ		HAVUZ
34,5 kw	E.N.H (Enerji Nakil Hattı)		KAYNAK - PINAR
YEY	YANGIN EMNİYET YOLU		BARAJ
	MEVCUT OTOYOL		GÖLET
	YAPILACAK OTOYOL		TERAS MALZEME OCAĞI
	MEVCUT KARAYOLU		DERE MALZEME OCAĞI
	YAPILACAK KARAYOLU		MEZARLIK
	MEVCUT HAM/STABİLİZE KÖY YOLU		MİLLİ PARK ALANI
	DEMİR YOLU		ÖZEL ORMAN
	MEVCUT ANA ORMAN YOLU		ORMANLIK ALAN
	MEVCUT A TİPİ ORMAN YOLU		AÇIKLIK SAHA
	MEVCUT B TİPİ HAM/STABİLİZE ORMAN YOLU		AĞAÇLANDIRILMAYACAK SAHA
	TRAKTÖR YOLU		ANA NAKLİYAT YÖNÜ (Siyah İçi Beyaz)
	YAPILACAK ORMAN YOLU		HAVA HATTI
	BÜYÜK ONARIM		SU İLE NAKLİYAT
	STANDARTLARA UYMAYAN YOL		TAŞIMA YÖNÜ
	TERS MEYİL (Yol Rengi)		YOLUN BAĞLANTISI (Yol Rengi)
301 101	DEVAM EDEN ORMAN YOLU		